

Tob kapitola 14.

[1] Slova Tóbitova dobrořečení skončila. [2] Zemřel v pokoji stár sto dvanáct let a byl slavně pohřben v Ninive. Dvašedesát let mu bylo, když pozbyl zraku. Když ho znovu nabyt, žil v dobrých poměrech a prokazoval milosrdenství. A nepřestával dobrořečit Bohu a vzdávat chválu jeho velikosti. [3] Když umíral, zavola svého syna Tóbijáše a přikázal mu: "Synu, odveď své děti [4] a spěchej do Médie. Věřím výroku Božímu proti Ninive, který pronesl Nahum, že se to vše stane a dopadne na Ašúr a na Ninive. I vše, co mluvili jiní izraelští proroci, které poslal Bůh, se dostaví. Nic nebude ubráno z těch výroků, ale všechno se stane časem svým. V Médii bude spíše záchrana než v Asýrii a v Babylónu. Vždyť vím a věřím, že všechno, co řekl Bůh, se uskuteční a nastane. Jistě nevypadne ani slovíčko z těch slov. Všichni naši bratři, kteří bydlí v izraelské zemi, budou rozptýleni a odvedeni do zajetí z té dobré země. Všechna země izraelská bude pustá, i Samaří a Jeruzalém budou pusté a dům Boží bude ve smutku. Bude na určitou dobu spáleništěm. [5] Ale Bůh se opět nad nimi smiluje a navrátí je opět do země izraelské. Opět vybudují dům Boží, i když ne takový jako první, až do té doby, kdy se naplní stanovený čas. Potom se navrátí všichni ze svého zajetí a nádherně vybudují Jeruzalém. Také Boží dům v něm bude vybudován, jak o něm mluvili izraelští proroci. [6] Všechny národy na celé zemi, všichni lidé se obrátí a budou se bát Boha vpravdě. Všichni opustí své modly, které svými svody svádějí ke lži, a budou dobrořečit věčnému Bohu ve spravedlnosti. [7] Všichni izraelští synové, zachránění v těch dnech a připomínající Boha vpravdě, budou shromážděni a přijdou do Jeruzaléma. Budou v bezpečí bydlet navěky v zemi Abrahamově. Bude jim předána do vlastnictví. Ti, kdo vpravdě milují Boha, se budou radovat, ale ti, kdo páchají hřích a nepravost, zmizí z celé země. [8] Hle, dívky, toto vám přikazují: [9] Služte Bohu vpravdě, číňte, co se mu líbí. Vaším dětem ať je uloženo činit spravedlnost a prokazovat milosrdenství, ať jsou pamětliví Boha a dobrořečí jeho jménu v každém čase vpravdě a celou svou silou. Ty pak, synu, vyjdi z Ninive a nezůstávej zde. Toho dne, kdy pohřbíš svou matku se mnou, nepřebývej déle na jeho území. Vidím, že je v něm mnoho nepravosti a děje se v něm mnoho podvodů, a lidé se nic nestydí. [10] Hle, synu, co učinil Nádab Achíkarovi, který jej vychoval. Zdali jej zaživa neuvrhl pod zem. Bůh mu však odplatil za ten potupný skutek před jeho tváří: Achíkar vyšel na světlo a Nádab vešel do věčné tmy, protože chtěl Achíkara usmrtit. Ten, protože prokazoval milosrdenství, unikl z osidla smrti, které mu nastražil Nádab, ale Nádab padl do osidla smrti, a to jej zahubilo. [11] Vizte, mé děti, co způsobuje milosrdenství a co nepravost, ta usmrcuje. ? Avšak hle, má duše mě už opouští." Položili ho na lůžko a zemřel. A byl slavně pohřben. [12] Když zemřela jeho matka, pohřbil ji Tóbijáš vedle svého otce. Pak odešel, on i jeho žena, do Médie a usídlil se v Ekbatanech u svého tchána Reúela. [13] S úctou pečoval o rodiče ve stáří a pohřbil je v médských Ekbatanech. Zdědil dům Reúelův i svého otce Tóbita. [14] Zemřel ve věku sto sedmnácti let v slávě. [15] Dříve než zemřel, dozvěděl se a uslyšel o zničení Ninive a viděl, jak zajatci, které v něm zajal médský král Kyaxarés, byli odvedeni do Médie, a dobrořečil Bohu za vše, co učinil se syny Ninive a Ašúru. Zaradoval se nad Ninivem, dříve než zemřel, a dobrořečil Hospodinu, Bohu, na věky věků.